

Γι' αυτό μισούν το Πολυτεχνείο και τη Μεταπολίτευση...

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου τον Νοέμβρη του 1973, ως αυθόρμητο ξέσπασμα με παλλαϊκό χαρακτήρα, καταγράφηκε στην συλλογική συνείδηση δύο τουλάχιστον γενιών σαν η δίκαιη απάντηση στην καταπίεση. Συμβολίζει τη δυνατότητα των «απλών» ανθρώπων να παρεμβαίνουν και να καθορίζουν τις εξελίξεις πέρα και ανεξάρτητα από τις «βουλές» των από πάνω και τις «συμβουλές» των φρονίμων. Συμβολίζει την προσπάθεια για αλλαγή των όρων διαβίωσης με συλλογικό – εξεγερσιακό και όχι ατομικό τρόπο.

Γι' αυτό ο Καραμανλής έκανε τις πρώτες μεταχουντικές εκλογές στην επέτειο της εξέγερσης το '74, Γι' αυτό απαγορεύτηκε το '77 (και οι «φρόνιμοι» συμμορφώθηκαν), Γι' αυτό δολοφονήθηκαν οι Κουμής – Κανελλοπούλου το '80.

Γι' αυτό επιχαίρει ο κ. Βορίδης ότι «οι ψευδοαξίες της γενιάς του Πολυτεχνείου ενταφιάστηκαν». Γι' αυτό ο Δένδιας διακηρύσσει ότι «ήρθε η ώρα η χώρα να κλείσει τους λογαριασμούς που μένουν ανοιχτοί από το 1974». Γι' αυτό ο κ. Χρυσοχοϊδης ζητούσε «λευτεριά από τη Μεταπολίτευση». Γι' αυτό οι υμνητές της Χούντας και αρνητές των νεκρών της εξέγερσης Γεωργιάδης, Πλεύρης κ.λπ. βρέθηκαν πρωτοκλασάτοι υπουργοί. Γι' αυτό από τους πρώτους νόμους της κυβέρνησης Μητσοτάκη ήταν η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και Γι' αυτό σήμερα επιμένουν (παρά τις παλινωδίες που υποχρεώνονται από το κίνημα) στην «πανεπιστημιακή» αστυνομία...

Το μισούσαν ανέκαθεν θανάσιμα το «Πολυτεχνείο» και ό,τι συμβόλιζε και συμβολίζει.

Γιατί, το «Πολυτεχνείο» είναι ένα σύμβολο του αγώνα των καταπιεσμένων για «ψωμί – παιδεία – ελευθερία».

Μισούν όχι μόνο το Πολυτεχνείο αλλά και τη Μεταπολίτευση. Γιατί, σε αντίθεση με άλλες χώρες, την ανατροπή της χούντας δεν τη διαδέχθηκε μια περίοδος αυταρχικής ανασυγκρότησης του

κράτους και περιθωριοποίησης της Αριστεράς αλλά μια περίοδος κοινωνικών και πολιτικών κατακτήσεων και ελευθεριών, αλλά στην οποία η Αριστερά και η οι ιδέες της είχαν πρωταγωνιστικό ρόλο. Η Δεξιά βρέθηκε ενοχοποιημένη σε μαζική κοινωνική κλίμακα για τα δύο ιστορικά εγκλήματα της άκρας δεξιάς: τον δωσιλογισμό στην Κατοχή και τον εμφύλιο και τη χούντα των συνταγματαρχών. Χρειάστηκε σχεδόν μισός αιώνας για να κηρύξει η δεξιά τη νίκη ενάντια στη Μεταπολίτευση – η οποία και πάλι δεν είναι «πλήρης».

Οι απόγονοι των μαυραγοριτών – ταγματαλητών – χιτών -ρουφιάνων – «νοικοκυραίων» συνεχίζουν να μας λένε «τι θέλετε τα Πολυτεχνεία και κουραφέξαλα. Καθίστε στην τρύπα σας μην φάτε το κεφάλι σας». Εμείς όμως δεν θα τους κάνουμε την χάρη να απολαύσουν «Ησυχία, Τάξη και Ασφάλεια».